

jest logickým důsledkem toho, že rozhodnutí úraz. pojišťovny dle § 18 úraz. zák., proti němuž nebyly podány námitky, formalisuje právní poměr stávající mezi ústavem a podnikatelem, upravuje s účinkem vykonatelnosti použití zákonné normy na konkrétní případ a musí proto býti směrodatným pro existenci a míru povinnosti příspěvkové tak dlouho, pokud jiným rozhodnutím vydaným ve formě zákonné nebylo původní rozhodnutí zrušeno nebo nahrazeno (srovn. nář. ss-u Budw. A 2440, 3100, 3833). Právní moc tudíž pojímá i skutečnosti zakládající povinnost pojistnou, bez nichž by nemohlo býti usuzováno na povinnost pojistnou, pravoplatné rozhodnutí o povinnosti pojistné autoritativním způsobem vyslovuje, že jsou dány v konkrétním případě skutečnosti, které jsou předpokladem povinnosti pojistné.

Aplikují-li se tyto vývody na daný případ, jest pravoplatným výměrem úraz. pojišťovny děln. autoritativně vysloveno, že jsou tu předpoklady § 1 odst. 4 čís. 2 úraz. zák., že tudíž při podniku bankovním užívá se parního kotle náležejícího k podnikovému zařízení. St-lka vůbec netvrdí, že zmíněný pravoplatný výměr byl zrušen nebo nahrazen jiným dalším rozhodnutím, že by tedy okolnosti skutkové zakládající povinnost pojistnou dalším rozhodnutím doznaly nějaké změny.

Nss nemohl tedy shledati v nař. rozhodnutí ani nezákonnost vytýkanou st-lkou ani vadnost řízení, kterou spatřuje st-lka v tom, že žal. úřad nezjišťoval, že parní kotel podnikovému účelu neslouží, když k takovému zjišťování nebylo ani skutkového ani právního podkladu.

Č. 7179.

Učitelstvo: Učitel obecné školy, který máe příslušnou zkoušku způsobilosti vyučuje trvale nepovinné hře na housle na škole občanské, má učebnou povinnost toliko 24 hodin týdně.

(Nález ze dne 27. března 1928 č. 7337.)

Prejudikatura: Boh. A 6049/26.

Věc: Rudolf R. v J. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran platu za přespočetné hodiny.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Zšr v Praze v pořadí instančním rozhodla výnosem z 9. srpna 1924, že st-l, jenž jest způsobilým k vyučování hře na housle na německých školách občanských a jest učitelem obecné školy, má nárok na plnou odměnu podle 2. odst. čl. V. zák. č. 251/22 za nepovinné vyučování houslové hře na občanské škole v J. teprv počínajíc 29. vyučovací hodinou týdně, neboť tím, že vyučuje nepovinnému předmětu na občanské škole, nepřestává býti učitelem školy obecné, při níž vyučovací povinnost činí podle 1. odstavce cit. čl. 28 hodin týdně. St-l měl v červnu 1922 v týdnu 28 hodin vyučovacích (19 povinných a 9 nepovinných). Za nepovinných 9 hodin náleží mu po 120 Kč ročně. Ve školním roce 1922/1923 a ode dne 1. září 1923 do dne 15. prosince 1923 měl jmenovaný 30 hodin týdně (21 povinných a 9 nepovinných). Za

prvních 7 hodin nepovinných náleží mu po 120 Kč ročně a za ostatní 2 hodiny 240 Kč ročně.

V odvolání proti tomu podaném dovozoval st-l, že jeho pověření vyučováním nepovinnému předmětu dlužno pokládati za ustanovení na příslušné škole občanské po rozumu 9. odst. § 14 prov. nař. k zák. 251/1922 a že jest proto mylným právní názor zšr-y, jakoby učební úvazek st-le — ve vlastnosti učitele obecnoškolského — byl 28 hodin v týdnu. Odvolání to zamítlo min. škol. nař. výnosem z důvodů rozhodnutí vzatého jím v odpor, při čemž podotklo, že z dekretu ošv-u z 31. března 1919 jde, že st-l nebyl ustanoven učitelem při obč. škole, nýbrž toliko pověřen výukou hry na housle na této škole a že vzhledem k tomu, že zůstal dále ustanoven učitelem pouze na obecné škole, činí jeho normální míra vyučovací povinnosti 28 hodin týdně (čl. V odst. 1 zák. č. 251/22) a rozhodnutí vzaté v odpor nikterak neodporuje bodu 9 § 14 min. výn. ze 7. dubna 1923 č. 42105-I.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Jádrem sporu jest otázka, zda míra vyučovací povinnosti st-le má být přijata za účelem výměry odměny za vyučování nepovinnému předmětu hře na housle na škole občanské podle čl. V. odst. 2 věty 2 zák. č. 251/22 počtem 24 týdenních hodin anebo počtem 28 hodin a sluší-li tedy považovati st-le vzhledem na ustanovení § 14 bodu 9 výn. min. škol. ze 7. dubna 1923 č. 42.105/I (Věst. č. 61) za »ustanoveného« toliko při škole obecné nebo při škole obecné i občanské. Otázkou tohoto druhu zabýval se nss v nář. Boh. A 6049/26, v němž vyslovil právní názor, že cit. čl. V. zák. č. 251/22 nemíní pojmem »ustanovení« normální dosazení učitele na určité místo při škole té neb oné kategorie, nýbrž že má dikci tou na zřeteli toliko okolnost, že učitel na základě příkazu příslušného úřadu na té které škole trvale vyučuje. Při tom sluší rozuměti »trvalým vyučováním« vyučování, které trvá delší dobu, kterou časově předem určití nelze, a contrario vyučování toliko přechodného, jež nastane v důsledku toho, že některá osoba učitelská na krátkou dobu své povolání na škole vykonávati nemůže.

St-l byl pověřen vyučováním hry na housle na občanské škole v J. výměrem ošv-u z 10. března 1919 na dobu, po kterou bude trvati substituce odborného učitele Josefa K., který byl na jmenované občanské škole učitelem hry na housle. Byl tedy st-l pověřen nepovinným vyučováním hry na housle na delší dobu, předem časově neurčenou a měl proto povahu učitele »ustanoveného« na škole občanské. Potom však měl nárok na to, aby byla míra vyučovací povinnosti jeho toliko 24 hodin a porušil žal. úřad práva st-lova, vycházel-li z předpokladu, že míra ta činí podle čl. V. odst. 1 zák. č. 251/22 28 hodin týdně.

Bylo proto zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss jako nezákonné, aniž měl nss příčiny, aby se zabýval námitkou stížnosti, která, poukazujíc na právní moc vynesení zšr-y ze 13. prosince 1923, domáhá se ponechání odměny ze základu 24 hodin týdenních za měsíc červen 1922 a školní rok 1922/23.